Bestilling av risikovurdering

Vitenskapskomitéen for mattrygghet
Postboks 4404 Nydalen
0403 OSLO

Deres ref:
Vår ref: 2015/153878
Dato: 18.03.2016
Org.nr: 985 399 077

Statens tilsyn for planter, fisk, dyr og næringsmidler

Mattilsynet

Oppdrag til Vitenskapskomiteen for mattrygghet (VKM) Dyrevelferd ved permanent utendørs oppstalling av hund og ved bruk av hund i langdistanse sledehundløp

Bakgrunn for oppdraget
Bestillingen er todelt og gjelder risikovurdering av dyrevelferd ved permanent utendørs oppstalling av hund og ved bruk av hund i langdistanse sledehundløp.

Utendørs oppstalling av hund
Utendørs oppstalling vil si at hunden bor utendørs med tilgang til hundehus eller liknende. Slik oppstalling av hunder hele eller deler av året er relativt vanlig i Norge, særlig for trekkhunder, men også for en del gårds- og jakthunder. Polare raser som alaska malamute, grønlandshund og siberian husky er tilpasset et kaldt klima, og holdes ofte utendørs permanent, dvs. året rundt. Alaska husky er vanlig å bruke som trekkhund. Dette er ikke en anerkjent hunderase, men en type hund som er avlet utelukkende på trekkhundegenskaper, og som derfor varierer noe i utseende og bygning. Tynnpelsede hunder som fuglehunder og mynder har blitt krysset med polare raser for å øke hurtigheten, med det resultat at pelsen til disse hundene varierer, og sjelden tilsvarer pelsen til polare raser. Slike hunder oppstalles også ofte permanent ute.

Hundene holdes løse i hundegårder eller bundet. Oppbinding skjer vanligvis på såkalt rundkjetting, hvor en kjetting festes fra hundens halsbånd til en stang med dreibar topp, slik at hunden kan bevege seg rundt stanga uten at kjettingen forkortes. Denne oppstallingsformen har vært diskutert flere ganger, blant annet fordi tidligere dyrevernlov forbød å holde hund varig bundet på line kortere enn ti meter. I 2003 utga Statens dyrehelsetilsyn, senere Mattilsynet, «Veileder for utendørs hold av hund». Denne veilederen anbefaler en kjettinglengde på to meter til hunder som står permanent oppbundet utendørs dersom hunden kan bevege seg i full sirkel. Dette tilsvarer et areal på om lag 12 m^2, som er det samme som anbefalt størrelse på hundegård. Trolig er dette representativt for hvordan de fleste av disse hundene oppstalles i dag. Hunder som holdes utendørs, generer en del bekymringsmeldinger til Mattilsynet. Dette gjelder ikke bare oppstallingsmetoden i seg selv, men også forhold som temperatur, hundehus og liggeunderlag.

Dyrevelferdsloven av 2010 krever bl.a. at *dyreholder skal påse at driftsformer, metoder, utstyr og tekniske løsninger som brukes til dyr, er egnet til å ivareta hensynet til dyrenes velferd* (jf. § 8) og at *dyreholder skal sikre at dyr holdes i miljø som gir god velferd ut fra artstypiske og individuelle behov, herunder gi mulighet for stimulerende aktiviteter, bevegelse, hvile og annen naturlig atferd. Dyrs levemiljø skal fremme god helse og bidra til trygghet og trivsel. Dyr skal ha adgang til egnet og trygt tilholdsrom utenom normal beiteperiode* (jf. § 23). Det er behov for å revidere veilederen fra 2003 og tilpasse den til dagens dyrevelferdslov. I den forbindelse har Mattilsynet behov for en risikoanalyse av konsekvenser for dyrevelferden ved permanent utendørs oppstalling av hund, og kunnskap om tiltak som kan minske risikoen for redusert velferd. Behov for fri bevegelse, stimulerende aktivitet, hus og liggeunderlag, samt egnethet til å tåle lave/høye temperaturer er viktige elementer som bør vurderes.

Mattilsynet
HK - Seksjon
dyrevelferd

Saksbehandler: Maria Været Veggeland
Tlf: 22778624
Besøksadresse: Ullevålsveien 76 OSLO
E-post: postmottak@mattilsynet.no
(Husk mottakers navn)

Postadresse:
Mattilsynet
Felles postmottak, Postboks 383
2381 Brumunddal

Hundeeiere utgjør en stor og variert gruppe, og mange driver også kommersiell virksomhet knyttet til hundeholdet. Eventuelle endringer i krav til oppstalling kan medføre pålegg som vil kreve økonomiske investeringer og praktiske tilretteleggelser for en del hundeeiere. Mattilsynet vil derfor ikke endre den eksisterende veilederen uten at behovet for dette er godt utredet.

Langdistanse sledehundløp
Hvert år arrangeres en rekke sledehundløp i Norge. Blant disse er Femundsløpet og Finnmarksløpet de mest kjente. Populariteten for hundeløp er raskt stigende og får bred mediedekning. Antall deltakere på langdistanse sledehundløp varierer fra år til år, men for de populære løpene er det vanlig med over 1000 deltakende hunder. Deltakerne må gjennomføre løpet uten hjelp fra bakkemannskap, både i løypa og på sjekkpunktene underveis. Arrangørene setter ut depotsekker med mat som deltakerne har pakket på forhånd, og det er mulighet for å hente kaldt vann på sjekkpunktene. Arrangørene har også satt krav om en obligatorisk hviletid og om hvor denne må tas ut. Alaska husky er den vanligste rasen som brukes i langdistanse sledehundløp.

Mange hunder får helsemessige problemer underveis i langdistanseløp. Diaré, oppkast, hoste, slapphet og halthet er årsak til at en relativt stor andel av hundene ikke gjennomfører hele distansen. Mattilsynet har ved tilsyn under langdistanseløp avdekket eksempler på at det brukes antibiotika og smertestillende medikamenter på hunder som deltar i løpet. Omfanget av magesår hos hunder som deltar på langdistanseløp i Norge er ikke kjent, men i følge Norge Hundekjørerforbund (NHF) er problemet utbredt. De hevder at de i de fleste tilfeller ikke ser kliniske symptomer på hundene, verken før, under eller rett etter løpet, og at det derfor er vanskelig å identifisere hunder med magesår. NHF anbefaler derfor å behandle alle deltakende hunder med syredempende medikamenter før og under langdistanseløp.

Femundsløpets distanse er 600 km med forventet gjennomføringstid på over 3 døgn.
14-spannsklassen i Finnmarksløpet kjørte i 2015 en distanse på 1100 km med en obligatorisk hviletid på 29 timer. Vinneren av denne distansen hadde en løpstid på ca. 86 timer og hvile/stopptid på 62 timer, med 11 hunder i mål av 14 startende. Siste plass hadde en løpstid på 106 timer og hvile/stopptid på 79 timer med 8 hunder i mål av 14 startende. Å ta godt vare på hundene er sannsynligvis det viktigste suksesskriteriet i denne type løp, derfor er de flinkeste utøverne som regel gode på dette. Vi mener imidlertid det er en risiko for at særlig mindre erfarne utøvere overbelaster hundene ved å ta ut for lite hviletid, og at den obligatoriske hviletiden som arrangørene krever, er for kort til å redusere denne risikoen.

Mattilsynet hadde i 2014 en arbeidsgruppe som var observatører under Femundløpet og Finnmarksløpet. Det ble observert flere forhold som arbeidsgruppen mente burde vært bedre regulert eller håndtert, herunder hviletid for hundene under løpet, oppbevaring av hundemat og løpsveterinærenes vurdering av halthet og helseproblemer. Observasjonene tydet på at arrangørene ikke hadde gode nok kriterier og rutiner for uttak av hunder underveis i løpet. En rapport fra det lokale Mattilsynet med beskrivelse av observasjoner og oppsummering av tiltak som ble pålagt arrangørene av Finnmarkløpet i 2014, er vedlagt. Disse tiltakene er nå etterkommet av arrangøren. Tilbakemeldingene fra Mattilsynets inspektører under løpet i 2015 er også at forholdene har bedret seg.

Dyrevelferdsloven fastsetter særskilte bestemmelser for bruk av hund i konkurranser:
« § 26. Trening, fremvisning, underholdning og konkurranser
Den som trener dyr og den som bruker dyr til fremvisning, underholdning og konkurranser samt arrangør for slike aktiviteter, skal påse at dyr:
a) er i stand til å gjennomføre aktiviteten uten å bli utmattet eller skadet,
b) ikke utsettes for eller er påvirket av midler eller behandling som kan gjøre aktiviteten dyrevelferdsmessig uforsvarlig,
c) ikke med hensikt påføres frykt, skade eller unødige påkjenninger og belastninger, og
d) ikke trenes til eller brukes i kamper mot andre dyr eller mot mennesker.
Kongen kan gi nærmere forskrifter om trening, fremvisning og konkurranser mv., herunder stille krav om særskilt tillatelse eller forby ulike former for slik aktivitet, forby bruk av visse dyrearter og forby visse former for midler og behandling.»

Ut over lovteksten foreligger det lite offentlig regulering av konkurranse med hundeløp. Løpenes utvikling og de stadig større arrangementene har gjort det viktigere, men også mer krevende, for Mattilsynets inspektører å føre tilsyn. Mattilsynet ser behov for å utvikle verktøy for tilsyn med hundeløp, for å sikre hundenes velferd. Forskriftsregulering av bruk av dyr i konkurranser og bedre veiledning til hundeeiere, inspektører og arrangører er aktuelle tiltak. I den forbindelse er det nødvendig å skaffe seg oppdatert kunnskap om risikoen for negative konsekvenser for dyrevelferden ved bruk av hund i langdistanse sledehundløp som grunnlag for eventuelle nye krav. Kriterier som brukes som grunnlag for tilsyn, må i størst mulig grad være objektive og basert på vitenskapelig dokumentasjon.

Oppdrag til VKM
Mattilsynet ønsker mer kunnskap om risikoen for dårlig velferd for hunder som oppstalles permanent ute og for hunder som brukes i langdistanse sledehundløp. Rapporten skal brukes til å vurdere behov for forskriftsendringer, kompetansekrav og tilsynsveiledere på området.

Vitenskapskomiteen for mattrygghet (VKM) bes om å vurdere risikoen for dårlig dyrevelferd når hunder oppstalles permanent ute, og å sammenlikne oppstallingsmetodene hundegård og oppbinding der dette er relevant. VKM bes også, med utgangspunkt i risikovurderingen, om å peke på de største risikofaktorene og på risikoreduserende tiltak. Tilsvarende ønsker Mattilsynet en vurdering av risikoen for velferden til hunder som deltar i langdistanse sledehundløp i Norge, og en beskrivelse av aktuelle risikoreduserende tiltak. De konkrete spørsmålene som bes besvares i selve risikovurderingen er:

1. Utendørs oppstalling av hund

1.1 Termoregulering: Trekkhunder som alaska husky er ofte krysninger mellom polare hunder og andre, mer tynnhårede raser, derfor varierer det hva slags pels de har.

a. Ved hvilke temperaturer er det fare for redusert velferd for tradisjonelle polarhunder av typen grønlandshund, alaska malamute o.l.?

b. Hvordan bør hunder være utrustet med pels i form av vannavstøtende dekkhår, underpels og behåring på bryst, mage, genitalier etc. for å være egnet til utendørs oppstalling som beskrevet innledningsvis?

c. Hvordan påvirker andre forhold, slik som alder, helsetilstand, hold (kroppskondisjon) risiko for redusert dyrevelferd for hunder som oppstalles ute?

d. Hvilke risikoreduserende tiltak er aktuelle? (gjelder a., b. og c.)

1.2 Store utendørs hundehold: Hold av mange hunder sammen øker risikoen for spredning av smittsomme sykdommer og parasitter. Faren for påkjenninger i form av sosialt stress antas også å være større i store hundehold.

a. Hva er risikoen for redusert velferd som følge av helseproblemer hos hunder i store hundehold? Hvordan bør rutiner for sykdomsforebygging og -behandling være for å redusere denne risikoen?

b. Hva er risikoen for redusert velferd som følge av sosialt stress i store hundehold? Hvilke risikoreduserende tiltak er aktuelle?

1.3 Oppstallingsmetode: I henhold til dyrevelferdsloven skal dyr holdes i miljø som gir god velferd ut fra artstypiske og individuelle behov, herunder gi mulighet for stimulerende aktiviteter, bevegelse, hvile og annen naturlig atferd. Dyrs levemiljø skal fremme god helse og bidra til trygghet og trivsel. Dyr skal ha adgang til egnet og trygt tilholdsrom utenom normal beiteperiode (jf. § 23). Videre skal driftsformer, metoder, utstyr og tekniske løsninger som brukes til dyr, være egnet til å ivareta hensynet til dyrenes velferd (jf. § 8).

a. Hva er risikoen for redusert dyrevelferd som følge av at disse kravene ikke oppfylles, ved hhv oppstalling i hundegård og ved oppbinding?

b. Hvilke risikoreduserende tiltak er aktuelle?

2. Hunder som trenes til og benyttes i langdistanse sledehundløp

2.1 Trening: Hvilke faktorer medfører risiko for redusert dyrevelferd under opptrening av hunder til løp?

2.2 Hvilke indikatorer vil være best egnet til å identifisere før løpsstart hunder med særlig risiko for påkjenninger som f.eks. belastningsskade, sykdom utmattelse og dødsfall?

2.3 Kan eksempelvis pålagt veterinærkontroll av alle hunder før løpsstart eller flere obligatoriske veterinærkontroller underveis i løpet være egnete risikoreduserende tiltak?

2.4 Hvilke indikatorer er best egnet for å vurdere underveis og etter målgang den totale belastningen som en hund utsettes for under langdistanseløp? Eksempelvis prosentvis vekttap, halthet, hydreringsstatus, pulsfrekvens, frivillig inntak av mat og vann, frivillig oppstart etter hvile, kuldeskader, diare/ oppkast-symptomer.

2.5 Arrangørene setter i dag en obligatorisk hviletid som er utilstrekkelig for de aller fleste hundene i løpet, og det er opp til deltagerne å gi tilstrekkelig hviletid for sine hunder. Hvor lenge og hvor ofte bør hunder i langdistanse sledehundløp hvile for å unngå risiko for dårlig dyrevelferd pga. manglende restitusjon underveis i løpet?

2.6 Værforholdene har stor innvirkning på hvor krevende det er å gjennomføre langdistanseløp. De fleste hundene som deltar, har pels som ikke tilsvarer tradisjonelle polarhunder, og kan være utsatt for forfrysning. Tradisjonelle polarhunder kan på den annen side få problemer når de anstrenges ved for høye temperaturer. Hvilke temperaturgrenser, under ulike værforhold som vind og nedbør, er aktuelle å sette for å redusere risiko for at hundene utsettes for kulde- eller varmebelastninger som medfører redusert velferd?

2.7 Arrangører anbefaler at alle deltagende hunder medisineres med syredempende midler som er forebyggende mot magesår, før og under løpene.

a. Hva er risikoen for at slik profylaktisk medikamentell behandling mot magesår dekker over kliniske symptomer som skyldes for stor fysisk og/eller psykisk belasting på hundene?

b. Hva er de viktigste ikke-medikamentelle risikoreduserende tiltak for å unngå utvikling av magesår hos hunder som trenes til og benyttes i langdistanse sledehundløp?

2.8 Hva er de viktigste ikke-medikamentelle risikoreduserende tiltak for å unngå forekomst av diare/oppkast hos hunder som trenes til og benyttes i langdistanse sledehundløp?

Bakgrunnsmateriell

- Mattilsynets veileder for hold av hund ute
- Mattilsynets rapport fra tilsyn med Finnmarksløpet 2014
- Retningslinjer for hold av trekkhund, NHF
- Løpsreglement Finnmarksløpet, Femundsløpet, NHF
- Dopingreglement IFSS

English version

Background
The request concerns both risk assessment of animal welfare when dogs are housed permanently outdoors and when dogs are used in long-distance sled dog races.

Outdoor housing of dogs
Outdoor housing means that the dog lives outdoors with access to a dog house or something similar. Such housing of dogs year-round or part of the year is relatively common in Norway, especially for sled dogs, but also for some farm dogs and hunting dogs. Polar breeds such as Alaskan Malamute, Greenland Dog and Siberian Husky, are adopted to a cold climate and are often housed permanently, meaning year-round, outdoors. Alaskan Husky is commonly used as a sled dog. This is not a recognized dog breed, but a type of dog bred solely for sled dog abilities, showing some variation in appearance and constitution. Single-coated breeds such as bird dogs and hounds have been crossbred with polar breeds to increase speed, resulting in dogs with a varying coat, seldom equivalent to that of the pure polar breeds. These dogs too are often housed permanently outdoors.

Dogs are housed loose in pens or tethered. Tethering is usually done by attaching a chain to the revolving top of a pole, enabling the dog to move around the pole without shortening the chain. Tethering as a housing

method has been repeatedly discussed, partly due to the fact that the previous animal welfare act banned tethering of dogs on leashes shorter than 10 meter length. In 2003, the Norwegian Animal Health Auhority, now the Norwegian Food Safety Authority (NFSA), issued "Guidelines for outdoor housing of dogs". These guidelines recommend a chain length of two meters for dogs tethered outdoors, provided that the dog can move in a complete circle around the pole. This corresponds to an area of around 12 m^2, as is the recommended size for a dog pen. Presumably this is representative of how these dogs are housed today. Dogs housed outdoors generate a number of notifications of concern from the public. This concerns not only the housing method, but also conditions such as temperature, dog houses and bedding.

The Animal Welfare Act from 2010 requires amongst others that *the animal keeper shall ensure that management methods, equipment and technical solutions which are applied to animals are suitable for the purpose of ensuring the animals' welfare* (§ 8) and that *the animal keeper shall ensure that animals are kept in an environment which is consistent with good welfare, and which meets the animals' needs which are specific for both the species and the individual. The environment shall give the animals opportunity to carry out stimulating activities, movement, rest and other natural behaviour. The animals' living environment shall stimulate good health and condition, and contribute to safety and wellbeing. Animals shall have access to suitable and safe shelter outside the normal grazing periods* (§ 23). The guidelines issued in 2003 needs to be revised and accommodated to the existing animal welfare act. Pertaining to that, the NFSA is looking for an assessment of which criteria to use as well as a risk analysis on possible negative welfare consequences for dogs housed permanently outdoors. Requirements for freedom of movement, stimulating activities, housing and bedding, as well as suitability of dog type to tolerate low/high temperatures, are important topics of consideration.

The Animal Welfare Act regulates the use of dogs in competitions as follows:
"§ 26. Training, showing, entertaining and competition
Any person who trains animals and who uses animals which are used for showing, entertainment and competitions, including those who organise such activities, shall ensure that the animals:

a) are capable of carrying out the activity without being exhausted or injured,
b) are not subjected to, or influenced by, substances or treatment which can render the activity unacceptable with regards to animal welfare,
c) are not intentionally subjected to fear, injury or unnecessary stress and strains, and
d) are not trained for or used in fights with other animals or people.

The King may issue specific regulations regarding training, showing and competitions etc., including setting requirements regarding specific approval, or banning various forms of such activity, banning the use of certain species and banning certain forms of substances and treatment."

Dog owners constitute a large and diverse group and many of them engage in commercial activity related to their keeping of dogs. Possible changes in housing requirements can result in administrative decisions requiring economical investments and practical adjustments for some dog owners. NFSA therefore will not amend the existing guidelines without a thorough consideration.

Long-distance sled dog races
Several sled dog races are arranged in Norway annually. Amongst these the Femund race and the Finnmark race are best known. Sled dog races are increasingly popular and get lots of attention from the media. The number of participants in long-distance sled dog races varies, but the more popular races usually comprise more than 1000 dogs. The dog handler/ participant must complete the race without help from ground personnel, both on track and at checkpoints. The organisers arrange sacks of feed depot prepared in advance by the dog handler / participant, and cold water is available at checkpoints. The organisers also have required a compulsory resting period to be carried out at specific locations. Alaskan husky is the most common type of dog used in long-distance sled dog races.

Many dogs experience health problems during long-distance races. Diarrhoea, vomiting, coughing, limpness and lameness result in many dogs not completing the whole distance. Inspections by the NFSA have revealed examples of dogs treated with antibiotics and pain killers during the race.
The prevalence of gastric ulcers in dogs participating in long-distance seld dog races in Norway is not known, but according to the Norwegian Sled Dog Racing Association (NSDRA) this is a widespread problem. They claim that in most cases no clinical symptoms can be seen in dogs, neither before,during or straight after completion of the race. For this reason, NDRSA recommends treating all participating dogs with antacids before and during the race.

The Femund race's distance is 600 km with an expected finishing time of more than 3 days. In 2015, the 14-dog team in the Finnmark race had a distance of 1100 km with a compulsory resting period of 29 hours. The winner of this class had a race time of around 86 hours and a total resting / stationary period of 62 hours,

with 11 dogs out of 14 finishing the race. The last person had a race time of 106 hours and a total resting / stationary period of 79 hours, with 8 dogs out of 14 finishing the race. Keeping the dogs in good condition probably is the single most important criteria for success. Therefore the best dog handlers are usually good at this. We do however believe there is a risk that especially less experienced dog handlers overstrain their dogs by allowing insufficient resting period, and that the minimum resting periods required by the organisers is too short to reduce this risk.

In 2014, the NFSA had a working group observing the Femund race and the Finnmark race. They observed several situations and conditions that, according to the working group, should have been better regulated or enforced, including dogs' resting periods during the race, storing of dog feed and the race veterinarians assessment of lameness and health problems. Many dogs get problems with diarrhea / vomiting during long-distance races. It was observed that the organisers did not have sufficient criteria and procedures for taking dogs out during the race. A report from the local NFSA describing observations and imposed measures on the organiser of the Finnmark race in 2014 is enclosed. These measures have largely been complied with. Feedback from NFSA inspectors of the 2015 race is that conditions have improved.

Besides this legal text, sled dog races are covered by few official rules. The development of these races and increasing size of these arrangements make NFSA's surveillance and control more important, but also more demanding. NFSA considers it necessary to develop tools for sled dog race inspections, to safeguard dogs' welfare. New regulations for the use of animals in competitions and better guidance of dog owners, inspectors and organisers are relevant actions. Pertaining to that, it is necessary to gather updated knowledge on the risk of possible negative animal welfare consequences when dogs are used in long-distance sled dog races, as a base for possible new requirements.

NFSA would like to gain more knowledge on animal welfare risks for dogs that are housed permanently outdoors and for dogs that are used in long-distance sled dog races. The report will be used when assessing the need for amending regulations, competence requirements and guidelines for surveillance and control within this field.

The Norwegian Scientific Committee for Food Safety (VKM) is asked to assess the risk for reduced animal welfare when dogs are housed permanently outdoors, and to compare pen housing to tethering when relevant. Further, VKM is asked, with reference to the risk assessment, to point out the most important risk factors and corresponding relevant measures for risk reduction. Corresponding to that, VKM is asked to assess the welfare risk of dogs participating in long-distance sled dog racing in Norway, and to describe relevant measures for risk reduction. The specific Terms of Reference (ToR) to be answered are the following:

1. Outdoor housing of dogs

1.1 Thermoregulation: Sled dogs like the Alaskan Huskies are often a cross between polar dogs and other, less densely coated dogs, and so their coat vary.

a. Which temperatures represent a risk of reduced welfare for polar dogs such as Greenland Dog and Alaskan Malamute?

b. What type and quality of coat should a dog possess as regards topcoat, undercoat and amount of hair on the chest, belly, genitals etc. in order to be suited for outdoor housing as described introductorily?

c. How do other factors, such as age, health and body condition affect the risk of reduced welfare when dogs are housed outdoors?

d. What measures for risk reduction could be applied?

1.2 Outdoor keeping of dogs in large groups: Keeping large groups of dogs increases the risk of spreading infections and parasites. Presumably, the risk of dogs being subjected to social stress is also increased in larger groups of dogs.

a. What is the risk of reduced welfare resulting from health problems when dogs are kept in large groups? How should routines for prevention and treatment of illness be in order to reduce the risk?

b. What is the risk reduced welfare due to social stress when dogs are kept in large groups? What measures for risk reduction could be applied?

1.3 Housing method: According to the Animal Welfare Act, animals shall be kept in an environment which is consistent with good welfare, and which meets the animals' needs, both species specific and individual. The environment shall give the animals opportunity to carry out stimulating activities, movement, rest and other natural behaviour. The animals' living environment shall stimulate good health and condition, and contribute to safety and wellbeing. Animals shall have access to suitable and safe shelter outside the normal grazing periods (§ 23). Furthermore, management methods, equipment and technical solutions which are applied to animals are suitable for the purpose of ensuring the animals' welfare (§ 8).

a. What is the risk of these requirements not being met, resulting in reduced animal welfare, when dogs are housed permanently outdoors, in pens or tethered?

b. What measures for risk reduction could be applied?

2. Dogs used in long-distance sled dog races

2.1 Training: Which factors may cause a risk of reduced animal welfare during training of dogs before a dog race?

2.2 Which indicators are suitable to identify dogs before the race which have a particular risk of being subjected to unnecessary stress and strains, such as strain injuries, illness, exhaustion and death?

2.3 Would e.g. compulsory veterinary control before entering the race or increased number of compulsory veterinary controls during the race be suitable measures for risk reduction?

2.4 Which indicators are suitable when assessing the total strain on a dog participating in a long-distance sled dog race? Examples include percentage of weight loss during the race, lameness, hydration status, pulse rate, voluntary intake of feed and water, voluntary start-up after resting, cold injuries, diarrhoea/ vomiting symptoms.

2.5 Today, organisers require a compulsory resting period that is insufficient for the vast majority of the participating dogs, and it is up to the dog handler to ensure that their dogs get sufficient rest. How long and how often should dogs in long-distance sled dog races rest in order to avoid risk of reduced welfare due to insufficient recovery during the race?

2.6 The level of challenge in long-distance sled dog races is significantly affected by weather conditions. Most participating dogs do not have a coat corresponding to that of the polar breeds, and may be subjected to frostbites. Again, traditional polar breeds may have problems when exercised at too high temperatures. Which temperature limits, also in relation to weather conditions, could be determined in order to reduce the risk of dogs being subjected to strains from heat or cold resulting in reduced welfare?

2.7 Organisers recommend that all participating dogs are given antacids before and during the race to avoid gastric ulcers.

a. What is the risk that such prophylactic medical treatment for gastric ulcers masks clinical symptoms resulting from the dog being subjected to excessive physical and/or mental strains?

b. What are the most important non-medical risk-reduction measures in order to avoid development of gastric ulcers when dogs are trained and used for long-distance sled dog races?

2.8 What are the most important non-medical risk-reduction measures in order to avoid occurrence of diarrhea/vomiting when dogs are trained and used for long-distance sled dog races?

Tidsramme
Bestillingen behandles som en vanlig sak. Vi ber om at risikovurderingen ferdigstilles og sendes til Mattilsynet innen 09.02.2017, og publiseres 16.02.2017.

Kontaktpersoner
Kontakt i Mattilsynet:
Seksjonssjef: Torunn Knævelsrud (Torunn.Knaevelsrud@mattilsynet.no)
Saksbehandler: Maria Været Veggeland (maria.vaeret.veggeland@mattilsynet.no)